

شخصیت را بیاموزد؛ با توجه به شرایط سخت ورود به سینما و تلویزیون، تئاتر مأمنی برای بازی در بهترین نقش زندگی یک فرد تلقی می‌شود و از این جهت برای من عزیز است که جدا از فضای مافیایی قرار دارد که در آن افرادی از جنس خودمان هنرمندان را دسته‌بندی می‌کنند؛ البته تصویر هم برای من مهم است و بازیگری، جایگاه مهمی در زندگی من دارد.

در مورد گریم سنگین و متفاوت خود در این کار توضیح دهید.

این نمایش هجدهمین کار من است، تاکنون با شکل و شمایل‌هایی مختلفی روی صحنه رفته‌ام اما پس از پخش سریال «بوی باران» لطف خدا شامل حال من شده و توجه مخاطبان بیشتر شده است؛ من قبلاً هم با گریم سنگین اجرا داشته‌ام اما نوع گریم من در این کار به این دلیل که کاراکتر «لیف» متفاوت، عجیب، گوشه‌گیر و منزوی است که به خودش نمی‌رسد، نشان دادن این موضوع به مخاطب عام، از آن جهت که مخاطب خاص ارتباط بیشتری با نمایش برقرار می‌کند، است؛ به علاوه این‌که سن این شخصیت ۴۷ سال است که حدود ۱۵ سال از سن واقعی من بیشتر است، این موضوع نیز در نوع چهره‌پردازی موثر است.

صحبت پایانی خود را بفرمایید.

به‌عنوان صحبت پایانی می‌خواهم از همه مردم

دعوت کنم نمایش ما را ببینند و از همه

کسانی که به تماشای نمایش ما

نشستند تشکر می‌کنم.

وجود دارد و در ایران هم اجراهای بسیاری از این متن‌ها صورت گرفته است، نمایش‌هایی با عنوان کمدی سیاه وجود دارد که در لحظه خنده می‌آورند ولی در واقعیت ناراحت‌کننده هستند؛ من حدود یک‌سال و نیم پیش نمایشنامه «خواستگاری» چخوف که یک اثر کمیک هست را اجرا کرده‌ام اما شاید دلیل این‌که نمایش‌های کمدی به‌نسبت آثار درام کمتر اجرا می‌شوند این مسئله باشد که شاید به‌دلیل اوضاع بد مالی یک هنرمند در سال توانایی یک یادو اجرا را داشته باشد و ترجیح دهد به تولید آثار درام بپردازد؛ اگر شرایط مالی بهتر شود و یک کارگردان تئاتر توانایی ساخت تعداد نمایش‌های بیشتری را داشته باشد، همه نوع نمایشی ساخته می‌شود و تعداد کارهای کمدی هم افزایش پیدا می‌کند.

شما کار خود را در ۱۵ سالگی با یک سریال تلویزیونی شروع کردید اما پس از آن در تئاترهای زیادی نقش کرده‌اید؛ چقدر بازیگری در حوزه نمایش را پایه این حرفه و موثر در موفقیت‌تان در تلویزیون به‌خصوص سریال «بوی باران» می‌دانید؟

تئاتر پایه و اساس بازیگری و مکانی برای بازی در هزاران نقش است؛ در نمایش بازیگر می‌تواند

آزمون و خطا کند

و خلق یک

متفاوت بودن این کاراکتر نسبت به «شهاب ستوده» در سریال «بوی باران» بود؛ چرا که «شهاب ستوده» در آن سریال یک پسر حدوداً ۲۲ساله شر بود و کاراکتر «لیف» در نمایش «زیبا» یک فرد ۴۷ساله و به‌شدت منزوی است و من دوست داشتم، مخاطب این تفاوت را ببیند. ورود به سینما و تلویزیون برای ما بسیار سخت است، حتی زمانی هم که در این عرصه فعالیت می‌کنیم باز هم سدهایی برای ورود به آن‌ها وجود دارد؛ این موانع خط‌قرمزها نیستند، بلکه شامل مافیای زیرپوستی سینما می‌شوند که تعیین می‌کنند کدام هنرمند باید در چه اثری حضور داشته باشد؛ من با انتخاب این کاراکتر سعی دارم قابلیت‌هایم در بازیگری را نشان دهم و بگویم هم می‌توانم در ۳۲سالگی نقش یک پسر ۲۲ساله شر را ایفا کنم و هم در قالب یک کاراکتر ۴۷ساله گوشه‌گیر ظاهر شوم.

باز خوردهایی که پس اجرای این نمایش هم در مورد تئاتر و هم در مورد خودتان دریافت کردید، چگونه بود؟

در این چند شب که از اجرای ما می‌گذرد، سالن کاملاً پر شده بود و با بازخورد‌های خوبی از سوی مردم مواجه شدیم؛ دست‌تک‌تک کسانی که از سایر شهرها برای تماشای اجرای ما آمدند را می‌بوسم و از همه آن‌ها تشکر می‌کنم.

با توجه به این‌که در تئاتر فاخر بیشتر آثار درام و فلسفی ساخته می‌شوند و کمتر به اجرای آثار کمیک پرداخته می‌شود، به نظر شما دلیل این امر چیست و اساساً شما با این سبک از تئاتر موافق هستید و معتقدید تئاتر برای یک قشر خاص است یا با اجرای نمایش‌های عامه‌پسند موافقید؟

هیچ چیزی در هیچ کجای دنیا برای به یک قشر خاص نیست و

خصوصی کردن و محدود کردن به ما ضرر به زده است؛ هر

چیزی که خداوند خلق کرده برای همه انسان‌هاست

و همه باید از آن به یک اندازه لذت ببرند. تئاتر هم

متعلق به همه مخاطبان است و همه باید از

تماشای آن لذت ببرند؛ تنها فرق مخاطب

عام و خاص در ارتباط برقرار کردنشان با اثر

است که این امر در همه هنرها وجود دارد

و مخاطبان خاص و کسانی که بیشتر

تئاتر می‌بینند و کتاب می‌خوانند،

بیشتر با یک اثر ارتباط برقرار

می‌کنند. در متن‌ها و

نمایشنامه‌های فاخر

دنیا متن‌های

کمدی زیادی

تئاتر «زیبا» که هم‌اکنون مشغول ایفای نقش آن هستید، براساس نمایشنامه یون فوسه که یک نمایشنامه‌نویس نروژی است، روی صحنه می‌رود؛ با در نظر گرفتن این موضوع که آثار فاخر در همه جای دنیا اجرا می‌شوند، به نظر شما این‌که یک اثر ایرانی یا غربی باشد، چقدر در جذب مخاطب موثر است؟ آیا این نمایش به‌طور کامل ایرانیزه شده است؟

معمولاً این‌گونه نیست که ایرانی یا غیرایرانی بودن یک نمایشنامه در جذب مخاطب تأثیرگذار باشد؛ آن چیزی که در تأثیرگذاری یک اثر مهم است، دغدغه نمایشنامه و شکل آن است؛ صرف این‌که یک اثر ایرانی است نمی‌توان گفت مخاطبان بیشتری را جذب می‌کند اما شاید این موضوع روی فهم راحت‌تر مخاطب از نمایش موثر باشد چرا که به فرهنگ مخاطب ایرانی نزدیک‌تر است. این اثر ایرانیزه نشده و اتفاقاً از آن جهت که به موضوع آن حداقل در قالب نمایش در ایران پرداخته نشده، برای ما خیلی مهم بود که کار ایرانیزه نشود و شکل خودش را حفظ کند.

در مورد کاراکتر خود در این نمایش و این‌که چه معیارهایی برای انتخاب آن داشتید، توضیح دهید.

در این نمایشنامه پنج کاراکتر وجود دارد که ما آن را با شش هنرمند اجرا می‌کنیم؛ نقش زن اصلی داستان را دونفر ایفا می‌کنند، دلیل این موضوع آن است که برای کارگردان این اثر یعنی خشایار خلیل‌خانی مهم بود که این شخصیت را قبل از آگاهی یک نفر و بعد از آگاهی، هنرمند دیگری بازی کند؛ کاراکتر من در این نمایش «لیف» نام دارد که در روستایی در نزدیکی اسکاتلندیناوی مانده و هیچ‌گاه دنبال آرزوهایش نرفته است؛ این شخصیت در کودکی اش داستان‌هایی با دوستش که باهم تئاتر کار می‌کردند، داشته است. دوست «لیف» پس از مدتی از روستا می‌رود و باعث می‌شود او افسرده شود و «لیف» شکل و شمایل عجیبی پیدا می‌کند؛ داستان این کاراکتر در نمایش «زیبا» را از آن جایی دنبال می‌کنیم که دوست «لیف» که نقشش را مسعود انتظاری ایفا می‌کند، بعد از ۱۵ سال به روستا بازمی‌گردد؛ او موزیسین شده، ازدواج کرده و با همسر و دخترش در آنجا زندگی می‌کند. من با این گروه تئاتر به‌خصوص کارگردان اثر خشایار خلیل‌خانی رفاقت چندساله داریم و این اولین کاری که نیست که باهم تجربه می‌کنیم؛ ما یک گروه هستیم که دوست داریم همه باهم بالا بیایم و مهم نیست هر کدام از ما در حال حاضر چه جایگاهی داریم، این امر معیار شخصی برای خودم بود، اما ملاکی که برای انتخاب این شخصیت به‌عنوان یک بازیگر داشتم،

سیدمحمد رضا هاشمی؛ بازیگر نمایش «زیبا» در گفت‌وگو با «صبا»:

با این نمایش قابلیت‌هایم را در بازیگری نشان می‌دهم

معصومه قاسمی

گفت‌وگو

سیدمحمد رضا هاشمی هنرمندی است که فعالیت خود را از فیلم «قصه‌های اردو» آغاز و با سریال «بوی باران» شهرت پیدا کرد؛ تاکنون فعالیت‌های بسیاری در عرصه تئاتر داشته است و در حال حاضر مشغول بازی در نمایش «زیبا» است که به کارگردانی خشایار خلیل‌خانی و براساس نمایشنامه‌ای از یون فوسه روی صحنه می‌رود. این نمایش از ۱۰ مهرماه روی صحنه رفته است. به همین بهانه گفت‌وگویی با سیدمحمد رضا هاشمی؛ بازیگر نقش «لیف» در نمایش «زیبا» داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

